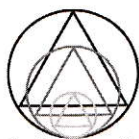

LBRIS | We know
books

Susan Hawkins

**Viața cu “Doc”,
soțul și Învățătorul meu,
Dr. David R. Hawkins, M.D., Ph.D.**

Cartea Daath

Cartea Daath, 2024

Prefață	7
Despre autor.....	8
Cuvânt înainte	9
Introducere	13
Susan Hawkins, dincolo de scenă	14
Semnificația acestei cărți	17
Dialog cu Doc și Susan	18
PARTEA ÎNTÂI	35
“Îmi oferi acest dans?”	35
CAPITOLUL 1 Viața mea înainte de întâlnirea cu Doc.....	36
Un orașel	37
Experiențe spirituale timpurii	38
Înțelepciune de la fermă	41
Mutarea la oraș	43
Iubirea de frumos	43
Lecții de viață	44
Întrebări și răspunsuri	46
CAPITOLUL 2 Cum l-am întâlnit pe Doc	50
Mâna destinului	51
Harta Conștiinței®	52
“Dă-mi brațul tău”	54
Căsătoria	55
Experiențe spirituale	57
Întrebări și răspunsuri	58
CAPITOLUL 3 Începuturile Lucrării	61
Lumina.....	62
Vizitatori neașteptați.....	62
Cursurile în Coreea de Sud.....	64
Lucrarea decolează	68
Încep seminariile.....	69
Întrebări și răspunsuri	71
PARTEA A DOUA Viața cu Doc.....	76
CAPITOLUL 4 Doc ca soț.....	77
Jucăuș și cu umor.....	78
Respectul mutual	81
Bun și grijuliu	82

Rugăciunea.....	84
Conflicte.....	86
Calm și răbdător.....	90
Întrebări și răspunsuri:.....	91
CAPITOLUL 5 A trăi cu o ființă iluminată.....	95
Ce este o ființă iluminată.....	96
Stările înalte.....	99
Lucrarea interioară și chinuitoarea durere.....	102
Întrebări și răspunsuri.....	105
CAPITOLUL 6 Omul extraordinar care s-a străduit să fie ordinar (obișnuit).....	113
Un om extraordinar.....	114
Un om obișnuit.....	118
Întrebări și răspunsuri:.....	121
PARTEA A TREIA Pe drum cu Doc.....	127
CAPITOLUL 7 Pe scenă.....	128
Începutul.....	130
Subiecte amuzante.....	132
Momente serioase.....	137
Întrebări și răspunsuri.....	141
CAPITOLUL 8 Experiențe și povești.....	146
Marea Britanie și Europa.....	147
Povești de pe drum.....	152
Aproape de moarte.....	155
Întrebări și răspunsuri.....	158
CAPITOLUL 9 Viața expusă public.....	162
“Trecerea interzisă”.....	163
Nas, nuci și genunchi.....	165
Întrebări și răspunsuri.....	168
PARTEA A PATRA A trăi Lucrarea.....	173
CAPITOLUL 10 Renunțarea (Letting Go).....	174
Completarea Lucrării.....	175
Începutul sfârșitului.....	181
Trecerea dincolo.....	184
După moartea lui.....	187
Întrebări și răspunsuri.....	191
CAPITOLUL 11 Administrarea operei.....	195
A fi administrator.....	196
Administratorul învățăturilor.....	199

Responsabilitatea spirituală	204
Întrebări și răspunsuri	209
CAPITOLUL 12 Să păstrăm totul cât mai simplu	217
Simpla amabilitate	218
Creșterea copiilor	224
Rugăciunea.....	227
Întrebări și răspunsuri	230
Epilog.....	236
Harta Conștiinței®	239

Introducere

Prima oară când am văzut-o pe Susan Hawkins se afla pe scenă. Tocmai terminasem de citit *Putere versus forță: determinanții ascunși ai comportamentului uman* și vroiam să-l aud pe autor, Dr. David R. Hawkins, așa că m-am înscris pentru una din prelegerile sale.

Când a început evenimentul, am fost surprinsă s-o văd pe soția lui pe scenă, dar semnificația prezenței ei a devenit imediat evidentă. Pe parcursul seminarului, Dr. Hawkins se uita deseori la ea, ca și cum ea era reperul lui pe scenă. Se apropia de ea pentru a-i folosi brațul în testarea unor afirmații. Formau o unitate, mișcându-se în tandem. Unde se oprea el, începea ea și vice-versa. Părea că aveau o comunicare tăcută (telepatică). La final, în timp ce oferea binecuvântarea pentru întregul auditoriu, i-a cerut să vină lângă el. S-a agățat de brațul ei pentru a se simți stabil. După ovațiile publicului ridicat în picioare, ea l-a condus cu atenție afară din scenă.

A fost foarte clar pentru mine că *Lucrarea* s-a desfășurat prin ei, amândoi, împreună. Doc era "autorul" oficial, iar Susan "brațul lui drept". El a spus deseori că "Ea este sprijinul care a făcut totul posibil." La un an după participarea la acel seminar, a scris despre contribuția ei în secțiunea "Mulțumiri" din cartea *Adevăr versus falsitate*:

"A fost o mare șansă pentru mine să am alături o soție minunată, colegă de muncă și om de ajutor, Susan, care a fost sprijinul meu principal pentru cercetare, precum și asociata mea în multe dintre prezentările și conferințele mele. A făcut peste 7000 de calibrări numai pentru această carte, plus alte mii realizate pentru proiectele de cercetare, a lucrat non-stop, șapte zile pe săptămână, ani de zile.

Sistemul său de predare, om cu om, a fost foarte bine primit de multe sute de oameni care s-au bucurat de căldura și de pasiunea ei.”

Cu toate acestea, niciunul dintre ei nu a pretins vreun merit personal pentru *Lucrarea* ce a venit prin ei. Amândoi au înțeles că sursa acesteia a fost Divinitatea și că ei au fost doar niște canale prin care au venit învățăturile, acesta fiind motivul pentru care fiecare seminar începea prin “Slavă Dumnezeului celui Înalt!”

La începutul cărții *Adevăr versus falsitate*, Doc a scris: “Toată recunoștința mea se îndreaptă către inspirația Prezenței Divinității a cărei strălucire radiază în lume ca Atotprezentă Sursă Eternă a Tot Ceea Ce Există, ceea ce nu are formă, dar din care apare forma prezentă a Potențialității Infinite a Creației neîntrerupte.”

Susan Hawkins, dincolo de scenă

După cum veți vedea în această carte, Susan este cu picioarele pe pământ și are o inimă mare. Când i-am întâlnit prima oară, pe ea și pe Doc, m-au invitat la masă pentru a vorbi despre scrisoarea pe care le-o trimisesem eu. La masă, încercam să mă port cu adecvată pioșenie. Până la urmă, acesta era învățătorul meu spiritual și aceea era soția lui! Voiam să îi impresionez. În primele cinci minute, umorul lui Susan mi-a desfăcut prefăcătoriile în bucățele. Iată-mă râzând în hohote la o poveste amuzantă despre porci și despre anii pe care i-a petrecut ea la o fermă. “Eu sunt o fată de la țară, din Midwest. Noi așa vorbim.” Asta se întâmpla în 2006 și, ori de câte ori am discutat, aveam cel puțin o repriză de râs în hohote.

Pentru Doc, Susan era indispensabilă. De-a lungul anilor, mergând la ei acasă, am văzut cu ochii mei că ea era într-adevăr “brațul lui drept” în toate. Era colega lui de muncă, iubita lui, partenerul spiritual, protectorul, directorul firmei și îngrijitorul fizic al lui, toate în același timp.

Când eram acolo, să lucrez cu Doc la proiectul unei cărți, el puneau pauză muncii noastre imediat ce se întorcea Susan de la multele sale treburi. Se lumina în prezența ei și era încântat să audă cum fusese călătoria ei în oraș sau oriunde altundeva fusese. Odată, ea s-a urcat pe acoperiș să curețe jgheburile! Este o femeie energică, cu multe talente, fără teama să-și murdărească mâinile și, în același timp, în largul ei pe scenă sau la o cină cu demnitari.

Cel mai important, ea a înțeles lucrările interioare pe care le făcea soțul ei. Oricând Doc întâmpina vreo dificultate, ea simțea imediat și îl ajuta să detecteze energia care bloca lucrul ce trebuia rezolvat. De exemplu, odată, era asediat de energii negative care proveneau din câmpul colectiv. Era în pregătiri pentru seminarul despre iubire (2011) și acest lucru aducea la suprafață opusul iubirii (ostilitate, răutate). Îi producea durere fizică intensă și i-a cerut ajutorul lui Susan. Am urmărit fascinată cum l-a ajutat să ajungă la esență purtând un dialog cu el și folosind testarea musculară. Ea avea compasiune pentru suferința lui și era capabilă să-și folosească foarte buna sa intuiție pentru a-l ajuta să-și rezolve zbuciumul interior. Împărtășeau o rară intimitate, la cel mai profund nivel, care le îngăduia să se sprijine unul pe altul în cele mai importante angajamente. În cartea aceasta veți citi povestirea ei despre Coreea de Sud, ce a însemnat pentru ea să fie acolo și cum l-a ajutat să găsească alinare pentru durerile fizice foarte puternice - avea senzația că îi erau zdrobite oasele - dureri care însoțesc anumite stări foarte înalte.

În seminarul lor din Mai, 2011, Doc a spus: "Acesta este angajamentul pe care ți-l asumi când te căsătorești, să fii acolo atunci când celălalt trece prin asemenea angoase. Singura îngrijorare pe care o am este că va fi foarte tulburător pentru tine." Susan i-a răspuns: "Nu este ceva ușor de văzut... dar este vorba despre cine ești tu și care sunt angajamentele tale... tu realmente cari greutatea lucrurilor negative."

Pe scenă, ea îl ajuta să reziste. În timpul aceluiași seminar, Doc și-a întors brațul spre Susan și i-a șoptit: "Binecuvântează și roagă-te pentru el, iubita mea, pentru brațul meu. Am o durere și o slăbiciune cum nu am mai

simțit vreodată. Cerem binecuvântarea Ta și un miracol pentru acest braț stâng. Amin!” Câteva minute mai târziu, i-a șoptit: “E mai bine acum.”

Nu am mai văzut niciodată un cuplu atât de unit într-un unic scop. Ei aveau fiecare personalitatea și talentele lor, dar lucrau în tandem. Susan împărtășește în carte despre respectul pe care și-l purtau unul altuia, iar eu am fost martor al acestui respect mutual de fiecare dată când am fost la ei în casă. Țelul ei, în tot ce a făcut, a fost să-l ajute pe Doc să-și împlinească responsabilitatea în fața lui Dumnezeu și față de omenire. Pe lângă acest angajament, viața lor acasă era plină de râsete și de afecțiune. Erau jucăuși și împărtășeau simțul umorului. Nu era nimic scorțos sau evlavios la ei.

Despre căsătoria lor au discutat în seminarul “Misticul” (Decembrie 2007) ca răspuns la întrebarea “Ne puteți vorbi despre încercările prin care trecem când iubim pe cineva atunci când acea persoană este un mistic?” Doc a răspuns: “În fiecare dintre ei există o adorare a Divinității din fiecare dintre ei și un angajament de a merge împreună cu celălalt până la capăt și a desăvârși potențialitatea. Faptul că s-ar putea să fie șifonat cearceaful și asta s-o deranjeze pe ea când doarme înseamnă că eu trebuie să netezesc cearceaful... amândoi suntem verticali, nu doar orizontali. Noi vrem orice îl face pe celălalt fericit.”

Susan are o inimă mare. De curând, am fost împreună la micul dejun. Când ospătărița a aflat că Susan Hawkins era așezată la masă, a făcut ochii mari și a exclamat: “Oh, Susan Hawkins!” Am crezut că era un fan al doctorului Hawkins și o recunoscuse pe Susan de pe scenă sau din video-urile de pe internet. Dar ea a continuat: “Am auzit atât de multe despre tine de la mătușa Rose. Întreaga noastră familie îți este recunoscătoare. Dacă nu erai tu, nu știu ce am fi făcut.” Ospătărița a continuat să explice cum Susan a ajutat pentru îngrijirea mătușii sale, bătrână și bolnavă și care de-abia se descurca să supraviețuiască. Familia aceasta nu știa nimic despre Susan ca persoană publică, soție a doctorului David Hawkins. Ei o cunosc pentru că ea este o persoană generoasă și iubitoare.

Doc însuși a descris-o pe Susan ca o “devotată fără ambiție spirituală”. Asta a spus el - și veți citi în dialogul de

la finalul acestei introduceri – într-una din zilele când am fost la ei să lucrăm la un proiect: "Susan nu are ambiții spirituale." Cred că tu, sincere cititor, vei fi de acord cu mine că aceasta este o calitate foarte rară. Cei mai mulți căutători pe care îi cunosc (inclusiv eu însămi!) au măcar puțină "ambție spirituală", dorind să "progreseze" sau să "atingă" un nivel "mai înalt". Poate fi atât de subtil acest secret de a dori ceva pentru sine!

Iată un exemplu: am vizitat împreună cu Susan Templul Amitabha, o grădină budistă pentru meditație unde sunt și roți de rugăciune și o alee pe care poți merge. Susan a văzut o pană albă pe jos și a spus: "Uite, așa știi că un înger te veghează." Să fiu sinceră cu voi și să vă spun că eu gândeam "Ce semn de bun augur! Aș vrea s-o iau acasă și s-o pun pe altarul meu!" Spre surprinderea mea, Susan a luat pana de jos și a spus: "Hai să mergem înapoi și s-o punem ca ofrandă pe altar." M-a impresionat foarte mult. Eu mă gândisem la beneficiul meu, dar ea se gândise dincolo de ea, să ofere ceea ce i se dăruise ei binelui mai mare. Aceasta este natura lui Susan. Nu are interese pentru ea însăși, ci pentru Dumnezeu și pentru alții.

Am întrebat-o într-o zi: "Nu a fost greu să-ți împarți soțul cu mii de alți oameni?" "Nu era altă cale.", a răspuns ea. "Acesta era destinul lui. L-am iubit și asta a însemnat că trebuia să-l împart." Răspunsul ei m-a impresionat foarte mult. Câți dintre noi ar fi dispuși să-și împartă iubitul/iubita cu restul lumii?

Semnificația acestei cărți

Această carte este un alt mod prin care Susan îl împarte pe Doc cu noi. Din câte știu, cartea ei este unică în literatura spirituală. Dintre toate documentele despre mistici și sfinți, nu am întâlnit vreo carte ca aceasta, care documentează ce înseamnă să trăiești viața cu un mistic ca iubit. Cum spune Doc în dialogul de mai jos, "Ea este observatorul dinăuntru."

Doc ne spune că starea misticului este o stare a conștiinței dincolo de persoană deoarece în acea stare nu mai există un "mine". Este o stare a "revelației" în care ești

transfigurat, imobil și nu ai cuvinte de spus. Nu există un “eu” care să fie separat de “tine”. Deși oamenii se referă la “mistic” ca persoană, de fapt, nu a rămas nicio persoană. A fost dizolvată, anihilată, ștearsă, transcensă. Pentru a folosi o metaforă cunoscută din literatura mistică, sinele s-a dizolvat în Dumnezeu “ca zahărul în apa caldă”.

“Cei mai mulți mistici se retrag din societate.” spune Doc. Cum ai putea funcționa în lume dacă nu mai poți distinge între tine și alți oameni? Printr-un imens efort și pentru a împlini o responsabilitate karmică, Doc spune că doar câțiva mistici se pot întoarce în lume pentru a “scrie și a-i învăța pe oameni despre rarele stări care există dincolo de dualitățile ego-ului și ale identificărilor lui cu forma”. Ne putem gândi la câțiva mistici faimoși, precum Meister Eckhart, Ramakrishna, Hildegard, Teresa de Avila, Ibn Arabi și alții. Cei mai mulți mistici despre care știm din istorie erau călugări care nu aveau viață de familie. Totuși, nu avem vreo înregistrare de care să știu eu despre un mistic ca iubit. “Iubit” este un cuvânt cu care Doc obișnuia să o descrie pe Susan, acea persoană specială cu care ești intim în orice nivel.

Prin urmare, cartea lui Susan este o contribuție prețioasă nu doar pentru studenții lui Doc, angajați pe calea Non-dualității Devoționale, dar și pentru literatura spirituală din toată lumea.

Dialog cu Doc și Susan

Introducerea de față include și transcrierea unui dialog care a avut loc între Doc și Susan, în casa lor, în 2008. Mă dusesem acolo pentru a-l intervieva pe Doc pentru biografia sa. Susan a intrat să ne întrebe dacă avem nevoie de ceva și, până la urmă, s-a așezat cu noi și a împărtășit o parte din experiențele sale. După aceasta, am întrebat dacă îi pot pune și ei întrebări despre viața sa. După interviuri, le-am dat transcrierea dialogului pentru revizuire, ceea ce au și făcut. După o săptămână, mi-au trimis amândoi notițele și acordul lor pentru publicarea acestui dialog.

În continuare, vă ofer câteva fragmente relevante:

4 august 2008

Întâlnire cu Doc în micul lui birou de acasă. Intră Susan, care tocmai s-a întors din oraș. El este încântat s-o vadă și o include în conversație. A fost absolut spontan.

Doc: Tocmai vorbeam despre trecerea de la mistic la un profesor formal, de la a trăi singur și a înțelege adevărul despre ceva, ca apoi să reintri înapoi în lume și să predai într-un mod formal.

Susan: Da, a trebuit să reinvețe cum să meargă și să vorbească și să recunoască oamenii.

Fran: Și tu, Susan, ai participat la asta?

Doc: Fără ea, nu aș fi putut face asta.

Susan: Este adevărat.

Doc: Ea a fost cea care m-a capacitat și fără ea, ar fi fost imposibil.

Susan: El îmi tot spunea lucruri și atunci i-am spus: "David, de ce stai pe gânduri? Trebuie să scrii o carte despre asta! Este foarte interesant. De ce să păstrezi aceste informații și să nu le publici într-o carte?" Și așa s-a născut *Putere versus forță*.

Doc: Ea m-a tras înapoi în lume, de păr m-a tras, în timp ce eu opuneam rezistență! A reușit reamintindu-mi de responsabilitatea mea. Așa că, m-a atins în călcâiul lui Ahile!

Susan: I-am spus: "Este responsabilitatea ta principală, ca învățător, să împărtășești informațiile, nu doar să le păstrezi."

Doc: Și uite-așa, m-a câștigat!

Susan: Am continuat: "De ce vrei să le păstrezi pentru tine? Ce bine ar face asta altor oameni?"

Doc: Deci, ea a fost punctul meu de sprijin, axul pe care a început să se învâртеască roata. Ei i se datorează reintrarea mea în lume.

Susan: Păi, e ca și cum ai avea rezolvarea cancerului și nu ai folosi-o. Este în beneficiul întregii omeniri. Așa priveam eu lucrurile.

Susan: Ceea ce este într-adevăr dificil este... Unde rămăsesem? Da, tu continuai să intri în stările acelea înalte. S-a întâmplat și de curând. Brusc. Când Dave intră în stările acestea stă acolo, nemișcat, privind în gol de parcă ar gândi "Oh, am mai fost aici înainte..." Iar ochii lui par a fi de sticlă. Nu îl poți mișca și nu poți vorbi cu el. Stai și tu acolo și spui: "Suntem în mijlocul unui lucru, trebuie să te miști!" Așa că, literalmente, trebuie să-l apuc de mână și să-l iau. Dintr-odată se uită la ceva sau la cineva și le înțelege esența și apoi... gata, e plecat. Trebuie să fiu atentă în momente ca acestea.

Doc: Vrea să se asigure că nu mă pierde.

Fran: Îmi amintesc că la unul dintre seminarii ni s-a părut că urma să mori. Erai într-o stare înaltă și ai pornit pe coridorul dintre scaune, iar tu, Susan, ai început să plângi...

Susan: Da, a spus că i s-a dat să aleagă între a rămâne și a pleca. A fost greu să trecem prin seminarul acela până la sfârșit. Nu știi când apar asemenea stări. Uneori când vorbește... știi, uneori e greu pentru mine. Mi-e teamă că va intra complet în extazul acela și că nu va mai fi capabil să vorbească sau că acela va fi sfârșitul seminarului. Și el s-a temut de asta, cred. La început, când ai început să vorbești în public, nu te temeai că ar fi posibil să intri în stările acelea înalte?

Doc: Ba da, pentru că, dacă vorbim despre acea stare, are tendința de a se manifesta cu putere. Și nu poți fi niciodată sigur că vei ajunge la finalul cursului sau nu. Vezi, pentru lume contează corpul. Iar eu trebuie să-mi amintesc că asta e important pentru lume.

Susan: Și această persoană, această ființă fizică.

Doc: Da, dacă m-aș întinde pe jos și aș părăsi corpul, lumea ar fi supărată. Prin urmare, din respect pentru lume, te ridici și mergi, dacă poți. Nu știu de ce. Bănuiesc că este ordinul Divin.

.....

Susan: Oamenii nu știu asta, dar am avut o experiență foarte specială înainte de a începe toate acestea. Era în zorii zilei, în jur de ora 4 și eram în pat cu Dave. Dintr-odată, am privit într-un colț al camerei și acolo era o Lumină care a crescut din ce în ce mai mult până când a umplut toată camera. Era cea mai strălucitoare Lumină pe care ți-ai putea-o imagina. Ochii mei erau larg deschiși. Dacă închideam ochii puteam vedea și simți Lumina aceasta. Apoi, dintr-odată, Lumina a intrat în mine. În Lumina aceea era și o Energie. A cuprins totul. L-am întrebat pe Dave ce a fost și mi-a spus: "Lumina Divină." Aceea m-a schimbat.

Doc: Lumina Divină, da.

Susan: Lumina Divină a venit, a intrat în mine și aceasta a început *Lucrarea*. Atunci am început cu adevărat *Lucrarea*. Atunci am început să ținem seminarii. De ce a trebuit să am această experiență, nu știu. S-a întâmplat în 1998. A fost cea mai neobișnuită experiență pe care am avut-o vreodată. După aceea am știut că trebuia să începem.

Doc: Asta i s-a întâmplat și lui Bill Wilson¹. Camera s-a luminat. A fost luminată de *Prezență*, care nu este diferită de Lumină, care nu este diferită de *Iubire*.

Susan: Singurul mod în care pot explica asta este că în Lumină era și o energie.

Doc: Energia Divină, da.

Susan: Știi, ca un înger. Oamenii folosesc în mod nepotrivit îngerii și nu-mi place nici măcar să folosesc cuvântul acesta, dar în Lumina Divină nu era nicio "ființă"...

Doc: *Prezența Divină*.

Susan: Era doar această Energie neobișnuită care pătrundea totul. Și atunci am știut că trebuie să facem ceva. Deja scrisese *Putere versus forță*, dar încă nu vorbea public. Oamenii îl rugau, el spunea "nu, nu voi vorbi public". Dar atunci am decis că e mai bine s-o facă, să țină seminarii și să vorbească despre toate acestea.

.....

---

1 Fondator Alcoolicii Anonimi (n.tr.)

Fran: Susan, cum vezi rolul tău în comunitatea Non-dualității Devoționale după ce Doc nu va mai fi? Oamenii te respectă. Este multă iubire, recunoștință și apreciere pentru tine.

Susan: Nu știu și nu pot spune care va fi rolul meu. Va fi așa cum va fi. Nu pot să privesc în viitor și să spun "oh, asta mi-aș dori să se întâmple". Tot ce pot spune este că mi-aș dori ca Lucrarea să continue. El și-a investit întreaga sa viață în asta și ar trebui să continue. Cât va continua, Spiritul lui Dumnezeu mă va ghida. Nu pot spune nimic mai mult. Nu știu cum va fi pentru că... el nu va fi aici pentru totdeauna. Dave și cu mine am discutat deseori despre asta. Nu știu cum voi fi eu emoțional. Spiritual, știu că sunt bine. Dar cu emoțiile mele, nu știu cum va fi. Spiritual, voi fi chiar minunat. Partea asta este garantată! Dar nu știu cum o să fac față emoțiilor...

Doc: Ceea ce se petrece este că miraculosul preia conducerea. Ceea ce înainte nu era "de făcut", devine "de făcut".

Susan: Mă cunosc, și, de obicei, mă descurc în situații de criză. Sunt chiar foarte bună. După încheierea situației sunt într-o stare jalnică. Pot trece bine-mersi printr-o situație de criză, dar după aceea mă întreb "cum am făcut asta?". Numai că știi cine ești și cât poți duce.

Doc: Grația lui Dumnezeu duce.

.....

1 Octombrie 2008

Ne întâlnim din nou în micul lui birou. Câinele cel mare, Kelsey și două dintre pisici s-au așezat cu noi.

Doc: Fără Susan aș fi pierdut...

Susan: Uneori nu poate urmări lucrurile. Când este acolo, în spațiile spirituale, nu poate urmări nici secvențe simple.

Doc: Domeniul liniar. E adevărat.

Susan: O persoană normală conectează asta cu cealaltă. (*Gesticulează cu mâinile arătând o linie între două lucruri.*) Dar el nu urmărește în felul acesta. Pentru el, două lucruri sunt complet separate. Ele par că se intersectează și o minte